

نقدي بر پاسخ دکتر طریف به اظهارات مقامات ترکیه

((ترکیه یادش باشد که آقای گولن همیشه گولن (خندان) نخواهد ماند شاید دوباره اخم کند.))
دکتر طریف در پاسخ مقامات ترکیه اظهار داشتند که دولتمردان ترکیه قدرناشناس هستند و شب کودتا
یادشان رفته است که تهران تا صبح همراه با آنکارا نخوابید. کاملاً درست است ولی جناب دکتر خیلی ها
قدRNAشناس هستند و غیر قابل اعتماد و عهد شکن مسئله این است که این حرفها در سیاست خارجی چه
معنا و مفهومی دارند...)

جناب آقای دکتر طریف استاد گرامی مگر عرصه سیاست خارجی جای حرفهای شاعرانه و این عشق
بازی هاست؟ مگر غیر از این است که در نظام سخت افزاری حاکم بر روابط بین الملل که مطلقاً قواعد
ریالیستی سیاه و محض در آن حاکم است تنها چیزی که چراغ راهنمایی سیاست خارجی کشورهاست
منافع ملی آن کشور هاست. پس سخن از عهد شکنی و بی اعتمادی و قدرناشناسی ... چه معنا و
مفهومی میتواند پیدا کند. با اعتماد و وعده وعید نمیتوان به امید روزهای خوبش آینده، فرصت ها را از
دست بدھیم مگر بنا به اعلام ویکی لیکس، روسیه محترمترین کشور برای مسائل نظامی و استراتژیک
کشور ما کد موشکهای تور _ ام ۱ ایران را به اسرائیل نفوذخته است... مگر امریکا یا اروپا یا چین با
عهد و پیمان کار میکنند چرا سیاست خارجی بر اساس نظام حاکم بر اصول واقعگرایی در مواجهه با
کشورهای دیگر عمل نمیکند؟ چرا در رفتارها و عملکرد های سیاست خارجی خودمان تمرکز نمیکنید چرا
سعی نمیکنید در تصمیم سازی ها از انتباها 38 سال گذشته عبرت بگیرید چرا در سیاستهای اعلامی و
اعمالی سیاست خارجی تغییرات اسلامی انجام نمیدهید... از این همه شعار و مرگ بر و زنده باد به غیر
از نفرت و دشمنی و ... به غیر از به خطر افتابی استقلال کشور چه چیزی عاید کشور شده است. چرا
باید یک کشور به جای همکاری با دولتها و کشورهای مستقل با گروههای معارض و مخالف و یا به عبارتی
با گروههای تروریستی (که المته از نظر ما گروههای آزادی بخش هستند) در داخل آن کشورها باید
همکاری داشته باشد. آقای طریف درست است که سوریه و لبنان و غزه و فلسطین و همه گروههای
دیگر برای کشور ما ارزشمند هستند و خیلی ها شاید آنها را هم جزی از منافع ملی در نظر بگیرند ولی
آیا تا به حال به عمق خطری که خود کشور را تهدید میکند توجه کرده اید. آیا نه اینکه به خاطر حمایت از
این گروهها از مسئله اصلی که موجودیت و امنیت ایران است غافل شده ایم؟ و آیا به نظر شما امنیت و
استقلال ایران به طور جدی به خطر نیافتاده است؟ آیا کشورهای عربی . ترکیه . آمریکا . اروپا و کانادا .

ژاپن همه و همه منتظر نیستند که ايران فرو بريزد. چرا؟ چرا همه دنيا بر عليه ما هستند؟ از حضرت عالى تقاضا داريم بعنوان وزير خارجه ايران سعى كنيد خيلي سريع و فوري در سياست هاي خارجي و حتى داخلی تغييرات اسلامي و بنادرین اتفاق بيفتد چون نميشود به كشوری اعتماد كرد و منتظر ماند که بعده دنی نکند و يا قدرشناسی ما باشند. لطفا فقط نگوبي德 نميتوانم و نميگذارند و غيره... مثلا با تركيه خيلي واقعي و رواباري كنيد و به آنها يادآوری كنيد که هنوز خطر کوتنا کاملا از بين نرفته و هر آن احتمال دارد با چراغ سبز بعضی از کشورها دوباره کوتناچيان فعال شوند و آن موقع آقای گولن هم ديگر هميشه گولن نخواهد بود بلکه اين دفعه خيلي جدي و با اخم و شايد هم با حمایت بعضی از کشورهای همسایه و رقیب تركيه رهبری کوتنا را به دست خواهد گرفت و این دفعه هم کوتنا همچون کوتناهای قبلی موفق خواهد شد. پس مقامات تركيه از اللان به جاي خود شيريني به آقای ترامپ و اسرائيل و کشورهای عربي به فکر کشوری باشند که بتوانند بعد از کوتنا به آن کشور متواری شوند و جان خود را نجات بدنهند از جمله ايران..

drkarimabdollahi@